

عنوان مقاله:

رابطه ادبیات و فرهنگ در معماری معاصر تبریز

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و طراحی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسن توپچی پور اردلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

سیروس جمالی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

هنر را می توان سفری در اعماق پنهان زمان دانست که کلید حل این معما و توانایی درک آن بر عهده ی معمار است. تمامی هنرها به نوعی با یکدیگر مرتبط هستند و یک غایت دارند که آن هم نشان دادن و جلوه ی زیبایی است. ادبیات و معماری به عنوان شاخه هایی از هنر رابطه ی تنگاتنگی باهم دارند. همانطور که شعر و نثر برای بوجود آوردن لذت از راه حس واژگان هنرمند، آرامش مخاطب را بر هم می زند معمار نیز با خلق فضا، ادراک حس مخاطب را تحت تاثیر قرار می دهد. لذا در رابطه بینابین این دو هنر، ادبیات در شکل گیری و ایجاد یک اثر معماری نقش عمده دارد چرا که جهان و نگرش دیگری را پیش روی معمار قرار می دهد. باتوجه به پیشینه فرهنگی و ادبی آذربایجان و در مقیاس کلان ایران، که منبع غنی از تجلی های فرهنگی و هنری است، که کمتر سرزمینی دارای آن است، اشاعه گنجینه های فرهنگی و هنری و حفظ آن در جهت ترویج به نسل های بعدی و رشد و تعالی ادب معاصر بسیار مهم است و در این بین اصل مهم، پی بردن به شاهرگ ارتباطی معانی غنی هنرهاست که بایستی در غالب کالبد معماری نمایانده شود که این وظیفه معمار است.

کلمات کلیدی:

هنر، ادبیات، معماری، فرهنگی، معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/806460>

